

Per Maite Serra-Franco

L'estrany viatge dels mussols àrtics

El sorprenent albirament de tres exemplars de mussol nival *Bubo scandicus*, espècie pròpia de zones septentrionals i fredes, a punts de Cantàbria i Astúries ha causat un gran enrenou entre els aficionats a l'ornitologia i a la fotografia de natura de tot Espanya, molts dels quals s'han traslladat a la zona per observar-los. Aquesta eventualitat ha acabat obrint un intens debat, analitzant si aquesta situació era, o no, un cas d'assetjament a aquests rapinyaires nocturns protegits a nivell mundial, i classificats com a vulnerables.

Com a moltes bandes del món, l'afició per l'ornitologia i la fotografia d'aus al nostre país ha provocat algunes vegades autèntiques aglomeracions de gent per a observar ocells rars i divagants, aglomeracions que algunes persones consideren com a un assetjament a unes aus sovint exhaustes i allunyades dels seus llocs d'origen, mentre altres defensen el bon criteri de la majoria d'observadors per a mantenir-se a una distància respectuosa que no alteri la ja de per si complicada situació d'aquests animals i poder gaudir d'unes espècies tan inesperades al nostre territori.

[més ►]

Un ànec australià és capaç d'imitar son i renous

El 1987, un investigador a Austràlia va gravar un ànec paput *Biziura lobata* mascle, anomenat Ripper, capaç d'imitar i emetre sons peculiars. Aquest fet va quedar com una anècdota divertida

fins ara, molts anys després, quan s'han començat a investigar els enregistraments realitzats i ha permès comprovar com aquest animal era capaç d'adquirir la vocalització a través de l'aprenentat-

ge. En aquest cas, l'ànnera imitava un so de cop de porta, l'obertura i el tancament d'una porta de ressort de doble guillotina, un murmurí després del cop de porta i el més peculiar de tots: "you bloody fool" (Maleït beneït), que va aprendre del seu cuidador a Austràlia.

El cas de Ripper suposa el primer exemple documentat de manera exhaustiva i investigat en profunditat en què els ànecs paputs són capaços d'imitar sons que escolten al seu voltant, aquestes observacions demostren la presència d'un aprenentatge vocal avançat a un nivell comparable al d'alguns ocells cantors i llores. Les observacions donen suport a la hipòtesi que l'aprenentatge vocal en les aus va evolucionar en diversos grups de manera independent.

[més ►]

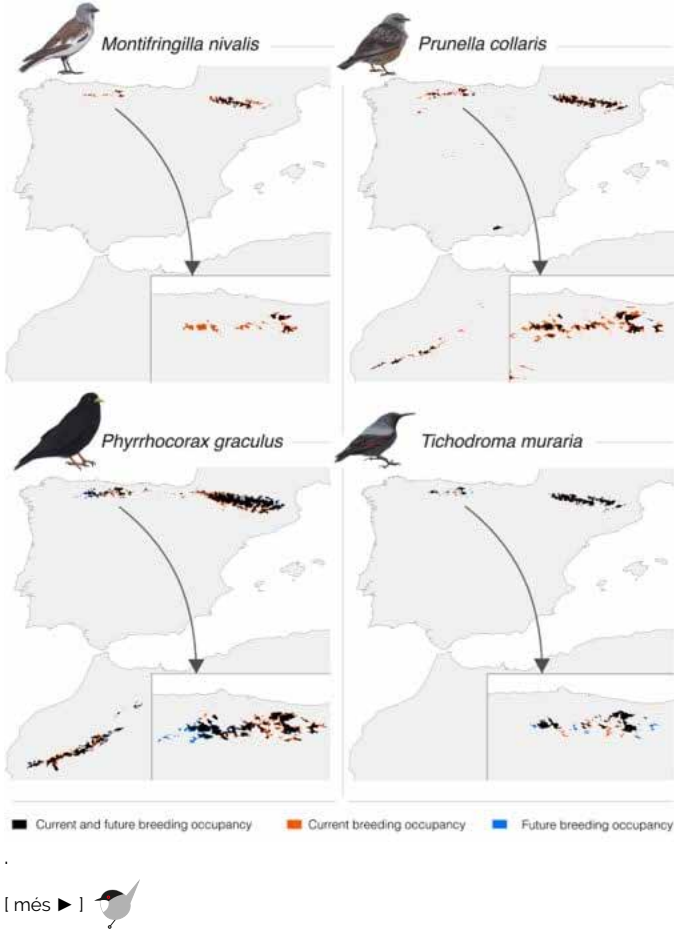

L'escalfament global amenaça amb la desaparició de l'hàbitat idoni per a les aus alpines

Els ecosistemes alpins són especialment vulnerables al canvi climàtic i diversos models climàtics ja prediuen una forta contracció de les àrees de distribució i reproducció que són favorables a les aus alpines. Per això un nou estudi ha tractat d'avaluar la importància i els efectes de diferents variables climàtiques i també paisatgístiques, per a quatre espècies d'aus alpines especialistes: gralla de bec groc *Pyrrhocorax graculus*, xalambri de muntanya *Prunella collaris*, gorrió d'ala blanca *Montifringilla nivalis* i pela-roques *Tichodroma muraria*.

Els resultats indiquen que la idoneïtat de l'hàbitat està limitada principalment per factors climàtics, els quals restringeixen les àrees adequades a les muntanyes més altes, on persisteix el clima més fred. Per al període 2041-2060 es preveu una reducció substancial dels hàbitats favorables a les espècies estudiades i suggereix que aquestes amenaces podrien ser aplicables a altres espècies alpines que igualment ocupen els extrems dels hàbitats.

L'estudi indica que aquestes aus alpines, que actualment no es consideren com a amenaçades, mereixen veure revisat el seu nivell de protecció i conservació i també identifica quins són els sistemes muntanyencs en els quals haurien de centrar-se els esforços de recerca i conservació de la biodiversitat alpina

Còndors de Califòrnia es van reproduir asexualment

El fet va ocórrer al San Diego Zoo Wildlife Alliance, on es realitzava un estudi genètic per a determinar el parentiu entre els pollets i els seus pares, una pràctica que es porta fent des dels anys 80, quan es van fer els primers esforços per prevenir l'extinció de l'espècie.

Mentre realitzaven la prova es van adonar que dos dels fills tenien correspondència genètica amb les mares, però amb cap dels mascles amb els quals elles s'havien aparellat abans, ni tan sols amb cap dels que tenien a prop. Es van repetir les proves per a descartar possibles errors en el procediment, però en cadascuna d'elles el resultat va ser sempre el mateix, la concordança genètica era amb la seva respectiva mare, és a dir, havien nascut per partenogènesi, de manera asexual. Aquesta seria la primera vegada que es registra una cosa així en aus quan la femella tenia accés a mascles.

La partenogènesi es dona a molts grups animals, però hem de diferenciar dos tipus: l'obligada, que es dona quan no hi ha mascles, i la facultativa, quan sí hi ha mascles presents, que correspon a

aquest cas, i sembla es pot donar per alteracions, anomalies que estan per identificar-se.

Aquestes dues femelles van tenir cries amb antelació per mètodes tradicionals, una va tenir abans altres 11 pollets i l'altra 23. Els dos còndors nascuts per partenogènesi eren d'una grandària menor de la qual haurien de tenir normalment i

van morir de manera prematura, sobretot si es té en compte que un còndor californià té una esperança de vida de 60 anys en captivitat, aproximadament. El primer d'aquests pollets va morir abans de complir dos anys i l'altre va viure gairebé fins a complir quasi vuit anys

[més ►]

